

Aleg. 6.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży c. k. Rządowi imieniem funduszu naukowego realności ad St. Nicolaum we Lwowie, należącej do fundacyi t. z. konwiktowej.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 8. kwietnia 1876 przyzwolił Wysoki Sejm na sprzedaż c. k. Rządowi imieniem funduszu naukowego, realności ad St. Nicolaum we Lwowie, należącej do fundacyi t. z. konwiktowej za cenę kupna 220.000 zł. w. a. płatną w dziesięciu równych po sobie następujących rocznych ratach z 6% odsetkami od każdorazowej niespłaconej reszty ceny kupna i z warunkiem że kupujący uiszczy w całości należność rządową od przeniesienia własności. Oraz upoważnił Wysoki Sejm Wydział krajowy do zawarcia kontraktu kupna-sprzedaży.

Na podstawie tego upoważnienia Wydział krajowy już pod dniem 2. maja 1876 do l. 9368 zgłosił się do c. k. Namiestnictwa z gotowością zawarcia kontraktu. Atoli c. k. Rząd zarządziwszy techniczne zbadanie gmachu odpowiedział, że na razie urzeczywistnienie zamiaru kupna nie jest możebnem i zażądał odnowienia kontraktu najmu na dalsze trzy lata t. j. po koniec września 1879. Wydział krajowy zgodził się na to pod warunkiem, że czynsz najmu w kwocie 15.000 zł. a. w. dotychczas opłacany podwyższony zostanie nadal do sumy 20.000 zł., co c. k. Rząd przyjął z zastrzeżeniem, aby czynszu tego nie podwyższano, jeżeliby przyjsię miało do odnowienia kontraktu najmu jeszcze na dalsze trzechlecie. Z zastrzeżenia tego skorzystał c. k. Rząd, przedłużając w r. 1879 najem do końca września 1882 pod temi samemi co w poprzednim okresie warunkami, przyczem jednak Wydział krajowy zapowiedział, że od 1 października 1882 zmuszony będzie podnieść czynsz roczny na 23.000 zł.

W ciągu tego czasu Wydział krajowy kilkakrotnie poruszał sprawę sprzedaży, lecz zawsze otrzymał odpowiedź, że trudności finansowe stoją na przeszkodzie urzeczywistnieniu zamiaru c. k. Rządu. W marcu 1881 oświadczył c. k. Rząd, że zamierza przystąpić w r. 1882 do zakupna realności, zażądał jednak zniżenia 6% odsetków od każdorazowej reszty ceny kupna na 5% motywując to żądanie zmienionemi stosunkami targu pieniężnego, wobec których stopa sześcioprocetowa jest zbyt wygórowaną, Wydział krajowy zastrzegając dla Wysokiego Sejmu ostateczną decyzję, zaproponował ze swej strony stopę 5½%, na co dotychczas nie otrzymał wprawdzie żadnej odpowiedzi, dowiedział się wszakże z preliminarza budżetu państwowego na rok 1883, że c. k. Rząd wstawił na cel zakupna realności ad St. Nicolaum kwotę, równającą się pierwszej racie umówionej ceny kupna wraz z 5% odsetkami od niespłaconej reszty kapitału.

Fakt ten zdradzający stanowczą decyzję c. k. Rządu przystąpienia do zakupu tylko pod warunkiem niżenia 6% stopy na 5% stawia nas wobec alternatywy: albo zaniechania sprzedaży, albo też zrobienia c. k. Rządowi wymaganego ustępstwa, które zresztą w dzisiejszych stosunkach targu pieniężnego jest rzeczywiście uzasadnionem. Nie możemy doradzać Wysokiemu Sejmowi zaniechania sprzedaży, ponieważ korzyści wynikające z niej dla fundacyi stypendyjnej, przedstawione wyczerpująco w sprawozdaniu komisji administracyjnej z r. 1876 w niczem nie uległy zmianie, a przemawia zaś za bezzwłoczną sprzedażą ta nadto okoliczność, że już w przyszłym roku musiałaby fundacya wydać około 30.000 zł. na nowy dach blaszany nad gmachem uniwersyteckim, na co fundacya nie posiada żadnego funduszu i musiałaby chyba zasystować na czas jakiś obsadzenie opróżnionych stypendyów. Ubytek zaś jaki fundacya z powodu niżenia o 1% stopy procentowej poniesie jest w stosunku do całej ceny kupna zbyt nieznaczny, aby przeważyć mógł korzyści ze sprzedaży wynikające.

Wydział krajowy przedkłada przeto sprawę tę do decyzji Wysokiego Sejmu z wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Rzędem imieniem funduszu naukowego kontraktu kupna i sprzedaży realności ad St. Nicolaum we Lwowie pod warunkami, w uchwale z dnia 8 kwietnia 1876 oznaczonymi z tą jednak zmianą, że stopa procentowa odsetek jakie kupujący płacić ma od każdorazowej niespłaconej reszty ceny kupna niża się z 6% na 5%.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 25. lipca 1882.

Marszałek krajowy:

Dr. Mikołaj Zybkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego

Oktaw Pietruski

sprawozdawca.